

Reg. N°. 23 Fol. 6

Bij den BURGERLIJKEN STAND der Gemeente OOSTHUIZEN, op den

18 April

1885, in de Geboorte-

Registers ingeschreven:

Jan

geboren den

18 April

1885

Vader

Jan Bunschoten

Moeder

Agge Feerman

Namens den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

DE SECRETARIS van OOSTHUIZEN,

NB. Dit biljet moet worden
bewaard, en ingeval van
overlijden vertoond.

Middelkoop

Jan BUNSCHOTEN (2^04+14)

**Cor Ton en
Jan BUNSCHOTEN** (2^04+14)

Lijsbeth BEUNDER (2^04+15)

Lijsbeth BEUNDER (2^04+15)

Lijsbeth BEUNDER (2^04+15) en **Aaltje Beunder**

(2(2^05+30/31))

Lijsbeth BEUNDER (2^04+15)
met vriendinnen (links)

Ondertrouwd:

J. Bunschoten

en

B. Beunder.

Flabrede, } 12 Maart 1909.
Middelie, }

Huwelijksvoltrekking 28 Maart 1909.

Waarde Echt-paar hoog geprezen
Ik wil mijn wenschen tot u stien
Ik wil u dus van beiden wesen
Met vreugde op u neder zien
Dus is deze dag dan toegetreden
Al A verleden dreef voorbij
Dus wensch ik op u verder schreden
Steds regen na dit feestgetij
Dat dit feest moet groene kransen
Dat u bij is toegetreen
Met blij gemoed en blijde glansen
Lult gij leven voort te ween
Verders voort zoo op u paden
Met vrij gemoed en blei van zin
Met schone roem en reine daden
Treed gij zoo naam het Kuuslijks in
Wel zal u steun tot 't Ouderpaar
Nog menig traan toe boeien
Nog ook die traan tot hem en haar
Als rozen voort gaan groeien

Moog ook de wond die kotspleen
In 't been werd toegebracht
Dat ook die wond met zachte schreeu
Door 't Wondlijfs word versacht
Los wens ik Broer al waar gij zijnen
Waar u stichten steeds belaan
Dat God de Heer de weg zal wijzen
Din vedig door het leven gaan
Krijg ook de zegen in dit leven
Op u land u boaw en stand
Dat u daar kracht word voor gegeven
De krachten van Gods Vaderhand
En u O Zus ik wil u ook eeren
Eeren op deze ¹⁰ Werelds baan
Gin zorg of kommer zal u deren
Maar 't zal u steeds naar wenschen gaan
Liefzaam dan voort als Echtelien
Naar Godes lof en eer
Dat gij gun duisternis zal zien
Maar zegen des He mevr.
Liefzaam ook voort in lief en vrede
In hooge eeren en eer
Dat zijn mijn wenschen en mijn bede
De zegen van de Heer.

Herinnering van u liefhebbend Zuster.

Aaghtje. Bunschoten

Gelukwensch
aan geboden
ter gelegenheid van
het huwelijksfeest
van
J. Bunschoten
en
B. Beunder

20 Maart 1901

Mijn zus, de eenigste die ik bezit,
Heeft ook reeds 't woordje „ja" geuit;
En gaat de groote reis aanvaarden
Met de bekende huwlyksschuit.
Moogt gij samen 't roer steeds meester blijven;
Al treft u soms eens tegenspoed,
Als gij het hoofd maar flink omhoog houdt;
Dan gaat het later wel weer goed.
Ik hoop, dat het tusschen u mag wesen
Zooals 't aan echtelieden hoort;
En, dat uw huiselyke vrede
Noit door iets leelijks wordt verstoord.
Moog gezondheid in uw woning blijven
En vrede en geselligheid;
En liefde en eendracht samen gaan
Dan volgt vanzelf eervredenheid.

aangeboden door uw suster

A. Beunder

Gelukwensch
aangeboden
Ter gelegenheid
van het
Huwelyksfeest van
J. Bunschoten
en
B. Beunder.

Middelie, 2^e Maart
1909.

Als jongste broeder van de bruid,
Koom ik ook met mijn wensch thans uit.
Want de bruid en ik wij hebben saam
Leoo dikwijls pret gehad.
In huis, in 't stal, op 't erf, op 't ijs,
Wij werden 't nimmer zat.
Gij gaat ons allen nu verlaten,
En trekt thans naar de vette meer;
't Geluk gaat hoop ik met uw mede
En wijkt van uw geen enkele keer.
Mooge de peultjes spoedig groeien,
De groote boonen prachtig bloeien,
De boonstjes zacht zijn, en de augurken goed,
De aardappelen melig en de spruitjes zoet,
En als dat alles van uw waarde,
Dan ook is van een goede waarde.
Dan wil ik hopen,
Dat gij ook eens spek en vleesch kunt koopen,
Dat gij nog eens smullen kunt
Zooals uw dat thuis ook was gegund.
En zijn uw appelen dan eens klaar,
Dan kom ik bij uw dat is waar
Ku roep ik blijde tot besluit:
„Lang leve bruidegom en bruid!”

aangeboden door uw broeder.

D. Brunder. D₃.

Den 28sten September a.s.
hopen onze geliefde Ouders

JAN BUNSCHOTEN

en

LIJSBETH BEUNDER

hunne 12 $\frac{1}{2}$ jarige Echtver-
eeniging te herdenken.

Namens hunne
dankbare Kinderen,

AAGJE

JAN

DIRK

NEELTJE.

Beemster, September 1921.

Legensversch
aan

J. Benschoten
en

E. Beinder

By hun 12½ jarigen Echtver
eeniging door
C. Tump

Bruid en Bruidegom,
Familie en vrienden dan.

Het is vandaag juist 40 jaar geleden,
toen deze feestwarkens in 't huwelijk zijn getreden.
De bruidegom liep al eens hier en daar te Suron,
tot hij de halve tuin van Waterhout kon huren.

Toen kwam er voor het jonge paar een tijd van hard
werken en zuinig leven,
want het werd de tuinder ook wel maar niet zoo

is. Morgens naar de veiling met een handkar met
gegeven
boonen,

als ze thuis kwamen dan liep het zweet bij stroomen
't was wel hard werken met de knecht,
maar alles kwam op zijn pootjes terecht.

En tijdens al dat zwegen en zweten,
werd ook moeder Betje niet vergeten.

Want eer er een jaar was vergleden,
moest pa in een stormnacht naar Oosthuizen gereden
En toen hij en de dokter het noodweer hadden gekrotseerd,
was dagje al lang gearriveerd.

En na verloop van ruim één jaar
werd stamhouder Dick gebracht door de overvaar.

Zoo ziet ge dan vrienden, 't was hard werken,
maar de zaak ging, 'n ieder kon het merken.

Zoo ging nog een vier of vijf jaren heen,
toen ook Jan in het gezin verscheen.

Na nog wat jaren zei buur Witenhuis, ik verdwijn,
he' dacht de bruijgom, dat spulletje is wat voor mijn
En na wat loven en bieden,
kon het aldus geschieden.

Weer was het werken geboden,
om al het kweek te rooden.

Toen werd de bruijgom de handkar mee,
en dacht, ik breng het spul met hit naar de veiling toe.
Maar dit werd geen succes voor het bedrijf,
want het leven ontvlood al gauw het arme paardenlijf.

Toen hing een paarden hoofdstel aan de muur,
en de boel ging naar de veiling met een goede buur.

En toen de opbrengst van het lijk thuis was verschenen,
kocht de baas daarvoor met een paar nieuwe schoenen
aan zijn beenen.

En 't was ongeveer in deze tijd,
dat ze nogmaals door de ooyevaar werden verbijd.
Het bleek achter af de laatste wel,
want dat was hun jongste, wel.

Toen naar eenige jaren,
zei vader na wat berwaren,
ik koop een auto, een Ford,
we zullen wel zien wat het word.

Toen kwam de bruijgom eerst goed tot zijn recht,
en dat zaakje ging ook lang niet slecht.

Want wat hij met dat ding allemaal heeft gedaan,
dat te vertellen dat zal niet gaan.

Zelfs ging hij er mee naar Marken als verzeje
voor. hem zelf en moeder Bepje.

Ook werd hun echter leed en verdriet niet bespaard,
veroorzaakt door een autorijdende dronkaard.

Doch hoewel het herstel maanden in beslag
heeft genomen
Dick is het gelukkig te boven gekomen.

Enige tijd later vierde ze hun zilveren feest,
en dat is ook een mooie tijd geweest.

In 1935, ik was door Bepje al lang op sleep touw gehouwen
ging hun oudste dochter trouwen.

En 2 jaar later deed Dick dat grapje na
maar bleef toch in het bedrijf bij pa
1939 was nog niet zoo oud,

toch werd er flink aan nakomelingschap gebouwd.

Want het is vandaag juist 10 jaar naar ik meen,
toen kleine Jan verscheen.

En 2 maanden later op 20 Ollei,
kwam Tine er ook nog bij.

Goed wel die vreugd werd vergald door het feit,
dat haar vader op dat moment voor kanonnen vleesch werd
opgeleid.

En als gevolg van de ruzie der grote heeren,
moest iets later ook Dick en de auto marcheren.
Doch de jongens kwamen weer thuis, dat was bidden,
maar de auto ging naar de molken.

Het volgend jaar kon Jan ook een spulletje huren,
 en dat moest Bets bezuren,
 want al heel gauw
 waren zij toen man en vrouw.

Toch is er toen een bange tijd voor het stel geweest,
 uit angst voor hun jongens, door het moffenbeest.

Ook de auto moest verdwijnen,
 dat gaf weer nieuwe pynen.

De bruijgom kon toen ook niet meer bij moeder slapen
 en lag bij de buren, in een hooiberg of kas te slapen.

Wat was er een blijdschap toen die lui verdwenen,
 en alles weer recht was in eenen.

De jongens weer vrij langs de weg,
 de auto weer op benzine, dus geen pech.

Toen kwam er uit Castricum een koddabeier,
 en word zoo maar stel haar vrijer.

En Jan had spoedig een leeg huis naar zijn zin,
 dus zat daar weldra een paartje in.

Het viel de oudjes niet mee hun jongste zoo ver in de duinen
 en je ziet moeder Betsje dan ook wel eens het bos door tuinen

Secretariaat:

D. MUS - PURMERENDERWEG
Telefoon 319 - Z.O. Beemster - Post Purmerend

It is nu ruim 40 jaar geleden.
Dat Jan bij zijn Betje kwam.
Hij sprak neg lieveling ga je mee
Naar de hermis de Hobbe
Maar Betje had een ruime heus.
Daar denk ik eens over na.
Al spoedig kreeg Jan de post aan huis.
Een brief met antwoord ja.

Dit bracht hen samen
En waar ze kwamen
Daar vinden wy een goede vriendschapschaar
Zoo is het gebleven
En het wy hun gegeven
Nog vele jaren gelukkig by elkaar

Als vrienden in de Beemster doe
Voelt U. voor uw bestaan
Het werken werd U. nimmer moe
En wilt van doen te gaan
Uw kleeding waar u het liefst in stak
Zijn de ouders wel bekend
Wy zien u dan met stroomin dak
En in uw baaien hema,

Ter gelegenheid van het veertigjarig huwelijksjubileum

van J.Bunschoten en Betje Beunder op 28 Maart 1949

Het is zoowaar een dikke veertig jaren nu alweer geleden
dat zooals dat ging in lang vervlogen tijen,
Een kleine jongen uit de zoogenaamde poepenstad Hobrede
zoo maar lust kreeg om een avondje te vrijen.

Refrein:

Dat was die kleine Jan, die heele kleine man,
Die we allen nu wel kennen met z'n Manchester broekje an.
Je ziet hem altijd driftig loopen, dikwijls nog in draf,
Zijn pet schuin achterover en zijn broek zakt alsmaar af.

In het dorpje Middellie had hij een schoone maagd ontdekt,
en daar wilde hij een kansje eens gaan wagen.
Zij had bij hem gevoelens die hij nog niet kende opgewekt,
en hij zou haar voor een pretje eens gaan vragen.

En op een Zondagavond kwam hij eensklaps toen tot het besluit
dat het nu eindelijk er maar eens van moest komen.
En uitgedost in 't beste pak trok hij er stiekem tusschen uit
en heeft per jol de lange reis toen ondernomen.

Hoe het verder daar verlopen is dat is mij niet bekend
Maar later heb 'k daar wel eens van vernomen,
Dat hij eigenlijk om een Aaltje uitging maar dat hij op het end
inplaats van Aaltje maar met Betje is thuis gekomen.

En nu veertig jaar geleden kwam voor hen de groote dag
dat zij samen in de echt werden verbonden.
Nadat Jan die slechts zijn toekomst in een tuinbedrijfje zag
een plaatsje daarvoor in de Beemster had gevonden.

In het hoekje van de Volger en de Purmerenderweg
gingen zij vol goeden moed hun nestje bouwen.
En zij hadden daar geloof ik niet te klagen over pech,
en Betje wist de centen bij elkaar te houwen.

Jan die zorgde wel dat als de tijd van plukken daar weer was,
hij zeker aan de veiling niet het laatst kwam.
En als hij thuis kwam dan was Betje altijd duchtig in haar sas
omdat hij veelal dan de hoogste prijzen meenam.

Maar niet alleen was hij zich enkel met zijn tuin maar gaan bemoeien
want zooals dat bij het huwelijk schijnt te hooren,
Begon ook betje zoo opeens maar zeer bedenkelijk te groeien,
en spoedig daarna werd een dochter hun geboren.

Verder zijn daar toen de jaren ongemerkt voor hun verlopen,
en kleine Aagje had twee broertjes nog gekregen.
Toen hoorde Jan dat Uitentuis daar zijn bedrijfje wou verkoopen,
dat precies recht over het zijne was gelegen.

Spoedig was de koop gesloten en dat was voor Jan een feest,
en weer begonnen zij opnieuw met toekomstdroomen.
Want het voor Jan toch altijd maar zijn ideaal geweest
Om toch eenmaal tot een eigen spul te komen.

Hulde

aan het

Bruidspaar

Gre'

Lieve Bruide en Bruidegom.

It is vandaag een fijne dag
Waarop ieder nu eens lekker,
Heel veel aardigs zeggen mag.

Dik

It is nu 50 jaar geleden
Dat u beiden kwiek en jong
Met een vrolijk olijk lachje
In uw huw'lijksbootje sprong.

Gre'

Opa nam koudak de riemen
Want hij wilde graag vooruit
En wie hielp hem bij het varen?
It Was zijn flinke jonge Bruid.

Dik

Varen, varen vele jaren,
Langs het silver naar het Goud,
Maar wie dapper voorwaarts willen,
Voelen zich dan nog niet oud.

Gre'

In uw bootje kwamen kind'ren
En die trouwden later weer
En zo verschenen Dik en ik ook
In uw bootje op een keer.

Dik

Wel, wat is het steeds gezellig
En wat voelen wij ons blij
Samen zijn wij hecht verbonden
En toch voelen wij ons vrij.

Grie

Heel gelukkig zijn wij allen
Met uw beiden zo nabij
Alle groten en de kleintjes
Formen wel een lange rij.

Dik

Dat u zo nog vele jaren
Voor ons allen blijft gespaard
Is van alle goede wensen
Ons het allermeeste waard.

Grie

Bij een Bruidspaar horen bloemen.
Want daar houdt u ook zo van
Mogen deze in uw kamer geven
Namens Bep, Dik, Grie en Jan.

Beemster 20 maart 1959